

[Finansministeren.]

den samme som for de Skatteforslag, der allerede er behandlet. Denne Afgift foreslaas ligesom de midlertidige Told- og Afgiftsbestemmelser opretholdt indtil Udgangen af Juni 1940.

Jeg skal ligeledes anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Ch. Petersen: Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Henrik Jensen: Det foreliggende Lovforslag er jo en gammel Kending; det har været fremsat adskillige Gange før. Vi kan imidlertid ikke fra Venstres Side give Lovforslaget vor Tilslutning, idet vi ikke mener, at de Forhold, der var til Stede, dengang Lovforslaget oprindeligt fremsattes, vedblivende er til Stede. Vi mener derfor, at Loven bør forsvinde.

Det var med en vis Interesse, jeg hørte den højtærede Finansminister udtale under Behandlingen af Lovforslaget om overordentlig Indkomstskat, at han haabede, det var sidste Gang, han maatte foreslaa en Forlængelse af Loven. Jeg kunde have ønsket, at den højtærede Finansminister var kommet saa vidt i sin Udvikling, at han havde undladt at foreslaa Forlængelse af Loven om midlertidig Afgift af Arv. Det er jo ikke noget stort Provenu, Loven indbringer — det er anslaaet til 2,6 Mill. Kr. —, saa af Hensyn til Statskassen er det, efter hvad der er oplyst om de Indtægter, der nu indgaar i Statskassen, sikkert ikke nødvendigt at opretholde Loven. Det er imidlertid en stor Afgift for de enkelte Personer, der rammes af Loven; Afgiften kan endog i visse Tilfælde gaa op til $\frac{1}{4}$. $\frac{1}{3}$, ja, omkring det halve af de Beløb, der arves; det kommer an paa, i hvilket Slægtskabsforhold Arvingerne staar til den afdøde.

Som Undskyldning for Forslaget om en Forlængelse af den overordentlige Indkomstskat udtalte den højtærede Finansminister, at den ikke ramte Personer, men Selskaber. Jeg vil mene, at den Afgift, her er Tale om, i særlig Grad rammer Enkeltpersoner; at tale om en Afgift af den og den Størrelse er noget misvisende, man burde snarere tale om Ekspropriation af en Del af den Formue, der bliver ledig.

Fra Venstres Side kan vi, som sagt, ikke medvirke til Lovforslagets Vedtagelse her i Tinget, vi vil stemme imod ved dets endelige Behandling.

Stein: Ja, Skattekommissionen skal ogsaa være Skærmbret for dette Lovforslag. Loven daterer sig tilbage til det berømte Kanslergade-Forlig, hvor vi ikke var med, vi har ikke Lod eller Del i den gældende Lov. Ved tidligere Lejlighed har jeg motiveret, hvorfor vi ikke kan gaa med, jeg skal ikke gentage det i Dag, men kort og godt sige, at vi ikke kan stemme for det foreliggende Lovforslag.

Veistrup: Jeg skal anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Behandling og Vedtagelse her i Tinget.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker for den Tilslutning, de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre har givet Lovforslaget.

Det er rigtigt, som den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti (Stein) fremhævede, at Det konservative Folkeparti ikke paa noget Tidspunkt har haft Andel i den gældende Lov. Det har derimod Partiet Venstre, og jeg beklager, at Venstre efterhaanden har tabt Humøret paa dette Omraade.

Med Hensyn til selve Lovforslaget vil jeg gerne sige, at det jo ikke er de nære Arvinger, som rammes af de her omhandlede Forhøjelser. I øvrigt turde det være givet, at Arveafgiftslovgivningen maa ske i Sammenhæng og maa forberedes i Skattekommissionen.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Revisionsbestemmelsen i Lov Nr. 202 af 20. Maj 1933 om Grundstigningsskyld.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 341).

Sagen sattes til Forhandling.

Finansministeren (V. Buhl): I Loven om Grundstigningsskyld er det i § 20 fastsat, at Revision af Loven skal finde Sted i Rigsdagssamlingen 1938—39. Jeg vil gaa ud fra, at man fra alle Sider vil kunne erkende, at en saadan Revision ikke bør ske, inden Skattekommissionen har